

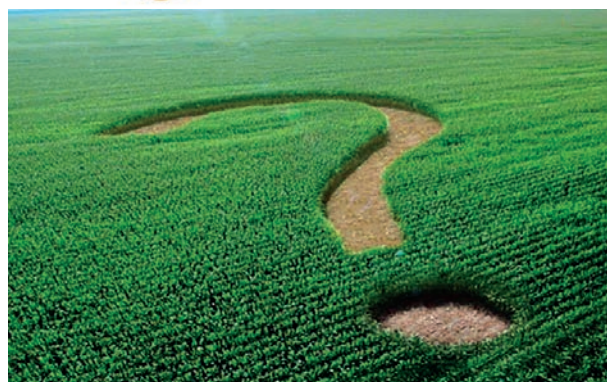
У святковий добрий час Новий рік іде до нас!

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР

19 грудня 2018 року
№ 48 (87)
ПРИДНІПРОВ'Я

У ПАРЛАМЕНТІ ВИЗНАЧИЛИСЬ З ДОЛЕЮ МОРАТОРІЮ НА ПРОДАЖ ЗЕМЛІ

Верховна Рада розгляне всі зареєстровані у парламенті законопроекти щодо продовження мораторію на продаж сільськогосподарської землі, оптимальний з них буде у четвер поставлений на голосування. Про це заявив голова Верховної Ради Андрій Парубій у понеділок на брифінгу за результатами погоджувальної ради голів фракцій. Раніше в аграрному комітеті Ради розповіли, коли вирішиться доля мораторію на продаж землі. «Законопроектів про продовження мораторію близько десяти і зважаючи, що на поточному тижні буде заключний пленарний день перед Новим роком, ми повинні їх усі розглянути, вибрати один з них для того, щоб ми продовжили на рік мораторій», – повідомив Парубій.

У той же час, погоджувальна рада засвідчила, що на сьогодні серед фракцій нема єдності у питанні продовження мораторію. Зокрема, керівництво фракції «Самопоміч» розкритикувало відсутність вільного ринку землі в Україні. У той час як представники «Батьківщини», «Опоблока», «Радикальної партії та депутатської групи «Воля народу» висловились за продовження мораторію.

Нагадаємо, що на початку грудня фермери з усієї України закликали Верховну Раду продовжити мораторій на продаж землі.

Термін дії мораторію на продаж сільгоспземель закінчується 1 січня 2019 року.

Експерти зазначають, що дія мораторію має бути продовжена до тих пір, доки в Україні не буде прийняте законодавство про прозорий ринок землі.

Шередплата

ШАНОВНІ ФЕРМЕРИ,
СЕЛЯНИ-ОДНООСІБНИКИ,
АГРАРІЇ, НАШІ ЧИТАЧІ!

Добігає фінішу 2018 рік. А отже, тих, хто ще не оформив передплату на рік наступний, закликаємо завітати на поштові відділення, щоб продовжити наше взаємне спілкування на сторінках обласного тижневика «Фермер Придніпров'я». Ми також сподіваємося, що фермери, передусім члени Асоціації, підтримають газету й оформлять передплату для своїх пайовиків, насамперед для пенсіонерів.

Передплата приймається у всіх поштових відділеннях області до 25 грудня. На сьогодні вартість передплати (плюс вартість послуг УКРПОШТИ) на 2019 рік:
місяць – (20+7.53) = 27.53 грн.
3 місяці – (60+20.59) = 80.59 грн.
6 місяців – (120+35.94) = 155.94 грн.
12 місяців – (240+68.06) = 308.06 грн.

Передплата також продовжується і січні наступного року до 25 числа включно. Передплатний індекс у Каталозі обласних видань 60092.

Попит на українське яблуко з боку азійських імпортерів після перших успішних поставок зріс настільки, що задовольнити його в повній мірі українські садівники не в змозі навіть попри надвиробництво цих фруктів у країні цього року. Про це заявляють в Українській плодоовочевій асоціації (УПОА).

«Ми отримуємо нові запити від азійських імпортерів майже щодня. Більшість з них просять нас допомогти з контактами українських виробників яблука і скаржаться, що вже навіть сьогодні їм досить складно знайти в Україні партнерів, які можуть запропонувати необхідний обсяг яблук певного сорту та належної якості», – каже Тетяна Смірнова, головний аналітик Української плодоовочевої асоціації (УПОА). Зокрема Саніл Сачджев (Sanil Sachdev), представник одного з найбільших індійських імпортерів Aayush Impex, нещодавно відвідав Україну в рамках торгової місії, яку організовували ФАО, ЄБРР та УПОА, і взяв участь в Експортному торговому форумі, що проходив у другий день конференції «Овочі та фрукти України-2018. Вектор на експорт». За словами імпортера, він залишився дуже задоволений поїздкою та ще раз впевнився в

Наші яблука стали трендом для азійських імпортерів

потенціалі українського яблука на ринку Індії. Проте, навіть після форуму пан Сачджев продовжує пошуки постачальників в Україні.

«Під час форуму ми познайомились з кількома провідними українськими виробниками, які здатні запропонувати яблуко найвищої якості, належне пакування та мають досвід експорту. Проте, більшість їхнього врожаю вже законтрактовано. Якість продукції у багатьох інших постачальників, на жаль, не відповідає нашим вимогам, адже ми маємо бути впевнені, що яблуко придбане в

Україні, зможе витримати транспортування на досить далеку відстань. Загальний час транспортування яблука від фруктових садів в Україні до складу імпортера в Індії може тривати навіть 60 днів, тому вимоги до якості яблука є досить високими. Отже ми продовжуємо пошуки потенційних постачальників якісної продукції», – коментує ситуацію імпортер. У свою чергу Андрій Ярмук, економіст інвестиційного департаменту ФАО і керівник проекту з розвитку експорту української аграрної продукції, зазначає, що проблема з нестачею якісного

Аgroсектор

яблука в Україні дійсно має місце.

«Наразі я можу з гордістю констатувати, що наші колеги зусилля щодо просування експорту українського яблука не були марними. Вже сьогодні імпортер цих фруктів після успішних пробних поставок активно нарощують Сінгапур і ОАЕ, перші партії тим часом прямують до Сенегалу, Камеруну та Індонезії. Більше того, імпортери з Індії вже готові купувати українські яблука і чекають лише на узгодження фітосанітарних процедур. Проте, навіть на цьому етапі ми розуміємо, що в повній мірі задовольнити цей попит Україні досить важко, адже яблуко належної якості може запропонувати лише досить невелика кількість господарств», – підкреслює експерт.

Андрій Ярмук додає, що одним з пріоритетних напрямків діяльності ФАО, ЄБРР та УПОА є не тільки пошук нових зовнішніх ринків збуту, але й організація навчальних тренінгів для українських садівників щодо вирощування яблука такої якості, що буде в змозі витримати тривале транспортування.

Крім того, в Українській плодоовочевій асоціації закликають до співпраці тих виробників, які мають в сховищах яблуко експортної якості та хочуть спробувати себе як постачальники на азійські ринки.

Щоб субсидії були справедливими

Початок цього річного опалювального сезону змусив хвилюватися отримувачів субсидії. В українців почастішали «запори» заходили від кількарразової зміни урядом умов її призначення та невідомої ціни на природний газ, що з 1 листопада зріс до 8, 85 гривень за куб. Призначення державної допомоги відбулося

в кінці листопада – на початку грудня, тож газові управління подекуди заходилися зухвало припиняти подачу газу навіть тим родинам, що користуються субсидією. Мовляв, або плати за все, або зовсім не користуйся... Ось такі несподівані для людей наслідки урядового зволивання.

Читайте далі стор. 2

Сучасні сюжети

ЦЕНЗУРА РАЙОННИХ МАСШТАБІВ

стор. 4,5

Щоб субсидії були справедливими

Продовження. Початок - стор. 1

МІЖ ТИМ, і черги у районних соцбесах у жовтні-листопаді були співмірні зростанню цін на газ. Ось нотатки із однієї з них.

- Був на першій комісії, ледь не задавили... одну жінку винесли, серце схопило. Треба список завчасно писати, чи як, - розводить руки худорлявий ветеран праці.

З кінця вузького коридору наближається «молода» пенсіонерка, озивається до знайомих:

- Оце прийшла спитати – чи в мене пенсія збільшилася, чи хата поменшала? Торік більше трьохсот кубів давали на двох, тепер менше трьохсот. І платити за це треба чи то 100% від пенсії, чи скільки. Кажуть, формула якась є.

- Так то уряд наш семирозумний говорить, що всі отримають добре! - відгукнулася літня жінка. - А на ділі – як кіт наплакав.

- Тю, найшла кого слухати... Та в них непорядок з математикою! – рішуче парирує ветеран, пояснюючи далі, чому.

- Оце котел стоїть на «1», верх тепленький, низ холодний, а за добу 13 кубів бере. А що ж буде під холоди? – бідкається його сусідка.

- А ми послухали сусіда, викинули котла допотопного і по-

ставили конвектор. Так там, де він дме - тепло, а в кутках хоч собаку прив'яжуть... - долучається до спільної розмови ще молода жінка.

- Як тільки приходить нова газета, так разом з нею і нові роз'яснення по субсидії! Усе по-новому, як і обіцяли, - без тіні усмішки докидає статичного вигляду пенсіонер. - Ніхто нічого не второпає, всі знають лише - коли щось і дадуть, то кухайку ховати не треба!

Київ теж турбують субсидії. Про принципи їхнього надання, умови інших видів допомог йшлося там у перших числах грудня на семінарі для ЗМІ «Як допомагати саме тим, хто потребує?», проведенного Мінсоцполітики за підтримки Світового банку. Різний європейський досвід запровадження ефективних систем контролю при призначенні соціальної підтримки охарактеризував Кирило Криволап, експерт з міжнародного досвіду:

- На Заході, якщо хочеш отримати допомогу, мусиш відкритися повністю. Найдосконаліша система допомоги, яку перевіряють представники поліції і податкової, у Британії. Ця служба контролює доходи, які отримує сім'я, і має важелі запобігання, виявлення і покарання за недостовірну інформацію. Тому відсоток

Гаряча тема

зловживань геть малий. В Ірландії списки шахраїв публікують на білбордах, це діє. У Молдові 21 соціальний інспектор, рівень зловживань був 25%, зараз менше. У Румунії посадили біля тисячі корупціонерів соціальної сфери, згодом переосмислили соціальну систему. Там штрафують навіть мерів. У Литві ще ненароджена дитина має свій код, який з дня народження починає діяти. А непрацюючим пропонують оплачувати громадські роботи, щоб вони мали право на субсидію.

Саме це і викликало жваву дискусію – чому подібне урядовим рішенням не запровадити в Україні? Адже позбавлення права на субсидію усіх працездатних, які не мають офіційних доходів, щойно боляче вдарило по них. А темою ґрунтовної розповіді гендиректора директорату сім'ї та соціальної підтримки Мінсоцполітики України Віталія Музиченка стали підвищення адресності субсидій та ефективний контроль за розподілом коштів платників податків:

- Основним завданням уряду є побудова справедливої системи соціальної допомоги, зменшення

тінізації економіки. Понад 50% українських сімей отримують різні види допомог, на це бюджетом передбачено більше 130 мільярдів гривень. Чи завжди добре вони витрачаються? Парадокс у тому, що призначення допомог і перевірку їхньої законності здійснює той самий орган. Мінсоцполітики розробив законопроект про створення окремого інституту соціальних інспекторів, біля півтисячі на Україну, щоб відділити систему надання допомоги та її контролю. Інспектори перевірятимуть лише несутимлі субсидіантів. З 2017-го запроваджений єдиний реєстр отримувачів субсидії, який виявив людей, що мали по кілька субсидій за різними адресами, а житло здавали в оренду. Кілька площин контролю впроваджуються поетапно, в єдиний центр йтимуть дані Податкової інспекції, Пенсійного фонду, Міграційної служби, органів місцевого самоврядування тощо. Держава має розуміти, в яких умовах живе субсидіант. З наступного року впроваджується монетизація субсидій, щоб кожен отримувач сам вирішував, що робити з «живими» грошима – витратити на газ чи економити на новий газовий котел. За даними опитування, 67, 2% українців засуджують

отримання незаконних субсидій. Відтепер кожен громадянин може повідомити про факти незаконних призначень субсидій за телефоном «гарячої лінії» **0 800 50 27 57** в буденні дні.

На семінарі йшлося й про випадки формалізму та підвищення ролі районних комісій з призначення субсидій. Наприклад, родині з трьома малими дітьми в Ірпінні Київщини відмовили в субсидії - у мами закінчилася відпустка по догляду за дитиною до трьох років! Уряду пора ініціювати створення справедливих систем оплати праці та пенсійного забезпечення, щоб громадяни самі оплачували житлові витрати. Україна далеко не бідна – щойно голова правління «Нафтогазу України» Андрій Коболев переказав мамі в США 7, 9 мільйонів доларів премії. Такі українські парадокси – мамі з малими дітьми субсидії не дали, а чиновника з мільйонними зарплатами преміювали мільйонами доларів!

Теплої зими вам, шановні читачі, і доброго здоров'я в Новому році! А у разі ж відмови в призначенні субсидії чи допомоги ви маєте право **звернутися за телефоном урядової «гарячої лінії» 1545.**

Григорій ДАВИДЕНКО.

Передплатна кампанія на поний наступний рік завершується менш ніж за тиждень. Чи внесено якісь зміни в її оформленні, чи доставлятиме УКРПОШТА друковану пресу, яких заходів вживає для активізації передплати. Про це розповідає очільник компанії Ігор Смілянський.

Чи доставлятиме УКРПОШТА пресу в 2019-му?

Чи доставлятиме УКРПОШТА пресу і чи приймає передплату на друковані видання?

Для УКРПОШТИ передплата періодичних друкованих видань є однією з важливих послуг, для сільських відділень компанії – однією з пріоритетних, адже доставка друкованих видань сприяє отриманню громадянами актуальної інформації.

Ми налаштовані максимально зберегти обсяги передплати, при складанні планів орієнтувались на виконання показників 2018 року. Ставимо за мету підрозділам, що відповідають за її організацію, тісніше спілкуватись з редакціями, донести до кожного передплатника і видавця інформацію про те, що УКРПОШТА працює в цьому напрямку, передплата триває, видання доставляються і будуть доставлятися.

Наразі за каталогом видань «Преса поштою» та обласними каталогами місцевих видань можна оформити передплату на понад три тис. найменувань вітчизняних періодичних видань, зокрема 1,6 тис. – загальноукраїнських і майже стільки ж місцевих передплатних видань.

Яких заходів вживає УКРПОШТА для активізації передплатної кампанії?

Світовим трендом, на жаль, є поступове зменшення накладів друкованих видань за рахунок електронних носіїв ін-

формації. Ринок друкованих видань протягом останніх років, як у Європі, та і в Україні зменшується. Проте, за результатами передплатних кампаній минулих періодів, намагаємось мінімізувати ці прояви. Ставимо завдання – втримати позиції, зберегти передплатників. Для цього і самостійно, і спільно із редакціями видань організовуємо різноманітні заходи, що сприяють активізації передплати.

Найпоширенішими є «Дні передплатника», під час яких читачі можуть скористатися унікальною нагодою не тільки поспілкуватися з представниками пошти та редакцій, але й безкоштовно отримати улюблені видання й подарунки. За весь період передплатної кампанії у філіях проведено майже 1000 таких заходів за участі понад 500 видавництв і редакцій. Завдяки ним передплачено понад 33 тис. періодичних видань на суму 3,1 млн грн.

Відбувалися й «Декада передплати», впродовж яких всі охочі мали змогу передплатити улюблені видання за зниженими цінами.

Мотивуємо наших працівників активніше працювати в даному напрямку. На сьогодні оператори та листоноші УКРПОШТИ отримують вже 10 відсотків від суми доходу за послугу з приймання передплати.

Запрошуємо видавців долучатись до цієї роботи. Загалом за час цієї передплатної кампа-

нії оголошено 13 конкурсів від видавництв за 72 найменуваннями видань, які також передбачають додаткову винагороду працівникам у разі активної участі в організації передплати.

Вперше, у рамках власної акції на підтримку передплатної кампанії, для читачів було організовано розіграш призів від УКРПОШТИ. У передплатників до 21 грудня поточного року є можливість взяти участь у акції та виграти призи. Для цього необхідно передплатити видання та заповнити анкету учасника. У лютому, шляхом випадкового відбору, серед учасників відбудеться розіграш брендіваних подарунків: гамака, еко-сумок, настільних ламп і термокухлів.

Чи будуть особливі умови передплати від УКРПОШТИ для жителів Донецької та Луганської областей?

Вартість передплати преси для читачів в Донецькій та Луганській областях буде пільговою. Відповідний закон 18 вересня ухвалила Верховна Рада України. Згідно з установленою процедурою УКРПОШТА надала Міністерству інфраструктури пропозиції щодо тарифів на приймання передплати і доставку періодичних видань для Донецької та Луганської областей, які наразі розглядаються МІУ. Зауважу, що пільговий тариф має діяти не тільки для місцевих видань зазначених областей, а для усіх вітчизняних видань, що розповсюджуються

серед передплатників, які мешкають на Донеччині та Луганщині.

Останнім часом були нарікання від читачів на невчасну доставку друкованих видань, прокоментуйте, будь ласка, з чим це пов'язано?

У деяких, особливо малих, населених пунктах Укрпошта змінила (зменшила) частоту доставки, тобто мешканці таких сіл чи селищ, які звикли отримувати пошту, наприклад три рази на тиждень, отримують двічі. Це відбулось у тих населених пунктах, де фіксуємо значне зменшення обсягів послуг. У такому випадку розповсюджувана теза про «постійні затримки» не є правильною, пошта доставляється згідно з нормативами доставки, які відповідають чинному законодавству і можуть змінюватись залежно від збільшення/зменшення обсягів послуг.

Також зауважу, що отримую наразі листи із запитанням, чи буде розповсюджуватись преса там, де закрились (або тимчасово закриті) відділення зв'язку.

У випадку закриття відділення зв'язку, доставну дільницю, яку воно обслуговувало (певну, закріплену за ним, територію) приєднують до іншого відділення. Тобто конкретний населений пункт та його мешканці як обслуговувались, так і продовжують обслуговуватись УКРПОШТОЮ.

Загальна кількість відділень зв'язку є динамічною, може

змінюватись (як збільшуватись, так і зменшуватись), проте національний поштовий оператор забезпечує покриття послугами усієї території країни. Спектр послуг не змінюється, охоплення місцевих мешканців послугами, як і раніше, складає 100 відсотків.

Тому усі бажаючі отримувати вітчизняну чи зарубіжну періодику, як завжди, можуть оформити передплату у поштових відділеннях зв'язку та через листонош.

Жодних змін у процедурі оформлення передплати не відбулось, поштові відділення та листоноші працюють у штатному режимі, у містах і селах УКРПОШТА доставлятиме газети й журнали, як і раніше.

Зобов'язання перед мешканцями населеного пункту щодо доставки пенсій, соціальних допомог, періодичних друкованих видань, продажу товарів, приймання платежів листоношами виконуються.

На жаль, деякі газети розповсюджують неправдиву інформацію про закриття УКРПОШТИ, не доставку періодику тощо. Такий інформаційний «супровід» негативно впливає на обсяги передплатних видань: складно пропонувати клієнтові оформити передплату на видання, якщо у самому виданні написано, що доставки не буде. Хотів би попросити видавців більш відповідально підходити до подібних матеріалів, не шкодити власному бізнесу.

Вислів Ліни Костенко, винесений у заголовок, став сутністю Антирейдерського форуму «Бізнес проти знищення держави», що відбувся 5 грудня у Києві. Його провела громадська організація «Бізнес-Варта» з головою її ради, народним депутатом Іваном Мірошніченком та директором Ольгою Матвіївою. У роботі заходу, присвяченому Міжнародному дню боротьби з корупцією 9 грудня, взяли участь біля двохсот парламентарів, адвокатів, фермерів, приватних підприємців та представників ЗМІ. Головне завдання - донести до свідомості суспільства та його представників у владі, що ситуація з новими бізнес-проектами, інвестуванням в українську економіку стала критичною через величезне число рейдерських захоплень. Її поглиблює бездіяльність органів державної влади - законодавчої, виконавчої та судової. А підставою створення «Бізнес-Варти» стали події в Києві восени минулого року, зазначила О. Матвіїва:

реробного заводу на Миколаївщині, його колега Дмитро Моргун - Хорольського молококомбінату (Полтавщина), де саботують розслідування слідчий А. Чмир та прокурор Сторожук. Директор ТОВ «Фермер Агро» Андрій Обор та фермер Олександр Строгий з Харківщини розповіли про атаки рейдерів на власні господарства. Про ще одну схему «віджиму» урожаю повідомила адвокат Анастасія Мельниченко:

- Дві доби правоохоронці тримали заблоковану техніку ТОВ ВП «Імпульс Плюс» у селі Маслівка Миронівського району Київської області на полі. І дві доби водії та комбайнери не відходили від неї, побоюючись під-

присутній на форумі народний депутат, радник міністра МВС Антон Геращенко корінь основного зла побачив у іншому:

- У 9 з 10 випадків рейдерство покривається прокуратурою. У Києві та Харківській області діють організовані групи, до складу яких входять заступники та помічники прокурорів. Щодо кожного з наведених тут випадків рейдерства та участі в них Національної поліції буде проведено належне службове розслідування.

Представників Генпрокуратури на заході не було, тож серйозне звинувачення радника міністра залишилося без підтвердження чи спростування. Скоріше участь правоохоронних структур у відо-

- Нотаріуси працюють на застарілому комп'ютерному обладнанні, яке не має надійного захисту від вірусів. Нотаріус із Луганщини, вимушена переселенка, вже рік доводить слідству, що переоформлення 112 гектарів землі зробила не вона. Військова прокуратура України на чотири місяці забрала комп'ютер, але за цей час нічого не зробила. Правова система не шукає хакера, тому нотаріат, який має до 150 вакансій, змушений захищатися самотійно, презумпція невинуватості не працює.

За даними Сергія Прокопенка, спеціаліста з кібербезпеки, з 2014-го зафіксовано більше трьохсот випадків втручання рейдерів

«Непокаране зло регенерує себе»

- Тоді п'ять фермерських господарств цілісний день протестували під Генпрокуратурою проти рейдерських дій. До них так ніхто й не вийшов... Коли уважно розглянули всі п'ять випадків, виявилось - у них взяли участь одні й ті ж особи, бенефіціари, автомобілі! Тому й створили організацію, яка діє системно. З часом з'ясувалося, що в Україні немає напрямків бізнесу, на який не чинився б спільний тиск з боку злочинців та державних службовців, відтак розширили напрямки діяльності.

За основною темою форуму - «Рейдерство прогресує та модифікується: чи готові правоохоронні та інші державні органи до захисту бізнесу?» прозвучало десять стислих доповідей. Були наведені конкретні факти взаємодії рейдерів з правоохоронцями, суддями та нотаріусами, обговорені шляхи допомоги постраждалим. Про ситуацію в аграрному секторі розповів голова громадської спілки «Всеукраїнська аграрна рада» Андрій Дикун:

- Українські фермери конкурують із зарубіжними, але знаходимося з ними в геть різних умовах - нам закривають порти, нічого не можемо вивезти. Через рейдерство у кількох областях діють загони Фермерської Самооборони, а у Кропивницькій - охоронний спецназ «Гайдамаки». Право приватної власності є непорушним, але за показниками його дотримання ми на 76-му місці у світі, а Грузія - на 6-му! Чи придуть до нас іноземні інвестори за таких жалюгідних «досягнень»? Основи демократії в державі під загрозою, це вже третій подібний форум, владі давно пора робити висновки!

На пряме потурання правоохоронців злочинам вказували й інші промовці. А коли адвокати «Бізнес-Варти» продемонстрували відео з села Бережінка Кіровоградської області, де доведені до відчаю бездіяльністю поліції люди усім селом в травні 2017-го штурмували рейдерів, то у присутніх перехопило дух від побаченого... Звичайні селяни практично голіруч билися з озброєними бандитами, які захопили ТОВ «Нива-2010» і позбавили їх роботи та зарплати. Чоловіки й жінки отримали вогнепальні та інші поранення, але такі скрутили тридцять одного міцного молодика! Аж після цього прибула поліція... Та й досі за цей розбій його організатори і виконавці не притягнені до відповідальності. На тлі цього та подібних випадків співзасновник «Бізнес-Варти» Шота Хаджишвілі окреслив глобальні проблеми України:

- Система управління держави - не з нашого плеча. Українська

Народний депутат, голови ради ГО «Бізнес-Варта» Іван Мірошніченко навів цікаву статистику щодо рейдерства в Україні.

правоохоронна система керує «віджимом» у всіх сферах! Ніхто з держчиновників за корупційні дії не покараний, що неабияк сприяє регенерації зла. Потрібно негайно ухвалювати антирейдерський закон, щоб винні не почувалися так привільно! А ще треба змінити систему оподаткування, аби роботодавці суми податків передавали фізичним особам, а ті самі сплачували податки. Тоді кожен спитає - куди поділися мої гроші?

Так, держава не має власних грошей, окрім коштів платників податків. Наступні промовці доповнили тему низької відповідності олігархічно-державної управлінської системи сьогодишнім запитам, що діє за системою координат «друзям - усе, народу - Конституцію». Тиждень тому в телефіді каналу «ЗІК» заступник міністра з питань окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб Георгій Тука заявив: «Ми живемо в умовах псевдodemократії. Ні я, ні 98% українців не можемо претендувати на посаду Президента України, бо не маємо кілька мільйонів гривень для застави». Можливо, для відновлення гарантованої Конституцією України рівності при проведенні виборів нам варто щось запозичити в розвинених демократіях? Зокрема, прискіпливіше придивитися до американської системи, де біля 18 тисяч найважливіших державних посад, аж до сільського шерифа, є виборними, а майбутнього президента обирає колегія виборників. Відомий філософ з українським корінням Микола Реріх наголошував, що найважливіший вибір мають завжди робити підготовлені, добре освічені люди. А від головної помилки, як це вже траплялося в новітній історії України, і тягнуться ниточки інших «негараздів».

Фаховий аналіз випадків участі правоохоронців у захопленні господарств зробили адвокат Андрій Наход - Братського маслопе-

палу рейдерів. Хоча ще 7 серпня на засіданні Антирейдерського штабу при Київській ОДА було ухвалене протокольне рішення, яким підтверджене право власності на урожай «Імпульс Плюс». І хоча поліція за жодним законом не має права втручатися в господарську діяльність товариства, вона цинічно блокувала техніку. В цей час рейдери збирали урожай на інших полях, що принесло господарству 1, 5 мільйона гривень збитків!

Як не дивно, навіть такі явні факти допомоги поліції рейдерам залишаються не розслідуваними і не переданими суду. А заступник директора ТОВ «Павлоградзернопродукт» Кирило Бондаренко повідомив про підступну атаку дніпровських рейдерів:

- Підробленими рішеннями кількох судів з віддалених областей України ще з літа безпідставно заблокована робота елеватора. Триста працюючих через це втрачають роботу, а товариство - надійних партнерів за кордоном! Катастрофічну ситуацію посилює та обставина, що ДФС вимагає сплати податків, а їх немає з чого брати, наклали штраф 700 тисяч гривень. Станом на сьогодні слідчі дії не проводяться.

На форумі були названі і два факти реагування Вищої ради правосуддя на порушення суддями присяги - звільнені з посади Оксана Хорошун з Черкаської області та Андрій Шабанов, суддя Дніпровського районного суду. Хоча подібних рішень щодо інших «героїв» Феміди українська громадськість чекає десятки, коли не сотні! Детально про взаємні зв'язки у різних, на перший погляд, рейдерських захопленнях розповіла головний редактор проекту журналістських розслідувань «ЦРУ» (24 канал) Тетяна Мартинюк. А голова Антирейдерського комітету АФЗУ Михайло Апостол притичи бід хліборобів вбачає у небажанні правоохоронців втручатися у протизаконні дії.

За даними МВС, у 2016 р. із 1396 справ про самозахоплення земельних ділянок (ст. 197-1 ККУ) лише 20 було передано до суду. Тобто, більше 98% справ «помирають» при розслідуванні поліцією, або безкінечно затягуються

За даними ГПУ, у 2017 р було зафіксовано 414 випадків рейдерства; за півтора роки (січень 2017-червень 2018) - 539 випадків

За даними Мін'юсту, впродовж серпня-грудня 2017 р до антирейдерських штабів надійшло майже 500 звернень по всій Україні. При цьому чиновники тільки у 136 випадках знайшли факти рейдерства

мих аферах приблизно однакова - у випадках незаконних арештів фермерських земель та урожаю на Дніпропетровщині, про які йшлося на сторінках «Фермера Придніпров'я», представники поліції, суду та прокуратури діяли спільно. І дружно тягли в еден туж - і «борозенні», і «підпрямні».

«Недосконалість державних реєстрів та їхня вразливість»

Таку назву мала друга частина форуму, її вели народні депутати Руслан Сидорович та Олександр Данченко. За цією темою прозвучало кілька фахових виступів, де були перелічені «вузькі місця» галузі. Особливо глибокий аналіз ситуації зробила перший віце-президент Нотаріальної палати України Ольга Онішук:

- Сім'я і власність - дві свящини держави. Треба закрити будь-який «шлюз» рейдерства щодо них, зокрема шахрайство, зміну власника за неіснуючого реєстру, зміну власника ключем нотаріуса і т. п. Основними причинами переліченого є недосконалість реєстрації, відсутність жорстких вимог доступу до права бути суб'єктом реєстрації, відсутність контролю держави за нотаріальними діями, корумпованість органів влади, відсутність державних інститутів, які б ефективно захищали права власника, низький рівень правової культури громадян. Проте нотаріусами підготовлені дієві антирейдерські заходи, якісні зміни до законодавства - створення електронного нотаріату, запровадження механізму єдиного циклу, встановлення жорстких вимог до кваліфікації державних реєстраторів тощо.

На чимало інших професійних бід вказала і Наталя Козаєва, голова комісії Нотаріальної палати України з питань запобігання та протидії кіберзлочинності:

у комп'ютери нотаріусів, внаслідок чого здійснено біля двох з половиною тисяч несанкціонованих нотаріальних дій. Тому законодавчі зміни щодо попередження рейдерства в цій сфері мають бути ухвалені негайно. Фаховий «рецепт» необхідних заходів навів і народний депутат, голова підкомітету Комітету ВРУ з питань аграрної політики та земельних відносин Леонід Козаченко:

- Тут немає представників уряду України, Мін'юсту, Генпрокуратури, покинув зал і представник МВС. А це люди, відповідальні за все, що ми обговорюємо! Потрібен державний контроль за договорами оренди землі. Є і напрацьована концепція розвитку нотаріату, її необхідно швидко ухвалювати. Та в парламенті маса депутатів, обраних за гроші олігархів, вони головне гальмо ухвалення антирейдерських законів! І ще дуже важливе - скільки за чотири роки покарано правоохоронців за корупційні дії? Жодного! А це основне, щоб «пухлина» корупції не збільшувалася. Так, Мін'юст звільнив 47 реєстраторів-махінаторів, та цим і обмежилося «покарання».

Думку, що для подолання рейдерства в Україні потрібна лише політична воля діючої влади, висловили декілька промовців. Пролунав і заклик до ментально нової, не обов'язково молоді, присутньої в залі частини адвокатів, фермерів, приватних підприємців подумати про причини критичної ситуації в державі і обов'язково прийти на вибори. А також самим висуватися кандидатами в депутати усіх рівнів. Наступний захід «Бізнес-Варти» пройде в Дніпрі, де спільно з Асоціацією фермерів та приватних землевласників Дніпропетровщини будуть проаналізовані численні звернення фермерів з приводу рейдерських дій.

Остан ВЕРНИГОРА.

! Злогія не бити - доброго губити Народна мудрість

НЕПИСАНІ
ІСТОРІЇ
МИКОЛИ
НЕЧИПОРЕНКА

РІДНИЙ БРАТ мого доброго знайомого Петро Божко належить до людей, які дуже високої думки про себе. Навіть не так. Петро любить, щоби він завжди був у центрі усіх подій. І щоб його шанували, а то й обожнювали. Сказано ж – Божко! Знаєте, є люди, які вважають себе пупом землі. І не сумніваються, що їх мають цим пупом визнавати. Отож Петро Божко один з таких. Працював він тривалий час звичайним майстром на заводі, однак це не заважало йому пишатися і хизуватися собою. Домогався, аби усі знімали капелюхи й низенько кланялися перед ним.

А потім Петро одружився. Взяв скромну і гарну дівчину з села, з далекого району. Звати її Галиною. Метка, роботяща, не вибаглива і не капризна. Ще й виросла у багатодітній сім'ї, відтак великих статків та розкошів не знала і не бачила. Тому Петро надіявся, що, потрапивши тепер у чудову міську квартиру та отримавши у чоловіка хлопця, котрий непогано заробляє, Галина дорожитиме ним. А воно сталося так, та трохи не так. Швидко Божко збагнув, що Галина хоч і лагідна, добра та клопітлива, однак надміру переоцінювати свого судженого не схильна. Їй навіть байдуже, коли її Петрові не вистачає вознесіння до небес. Поблажливо усміхається, і не більше. А щоб носитися зі своїм чоловіком, як з іконою, це і не в її характері, не в її звичках.

Але особливо розчарували Петра тесть та теща, а також брати і сестри Галини. Усі жили в одному селі, і Петрові та Галинці були наче невимовно раді, коли вони приїздили у гості. Однак радість ця швидко кінчалася. Точніше, саме Петра і не зустрічали як благодійника та незамінного чоловіка їхньої дочки чи сестри. Галинку не знали куди й посадити, а Петра мов не помічали. Що є він, що його немає. Вже через годину Божко ходить, никає з кутка в кут по двору чи городу, нудиться, і ні теща, ні тесть, ні інші рідні Галини на нього своєї уваги не звертають. Снують туди-сюди мимо і тільки обминають, щоб не спіткнутися об нього.

Сядуть же за стіл, вип'ють по чарці, і Петро враз пнеться відігратися – перехопити ініціативу на себе. Або про політику починає розумно говорити, або про усілякі цікаві міські новини. Колись про перебудову і Горбачова, згодом про незалежність і економічні реформи все знав і складно тлумачив. Здавалося б, слухайте і в рот зазирайте, на вус мотайте, якщо такого вченого зятя маєте. А ні. Галинині і батько та мати, і сестри та брати, також останніх і чоловіки та жінки безцеремонно обривали Петра, аби погомоніти про погоду, види на урожай і всілякі місцеві перипетії. Про те, скажімо, хто з Галининих однолітків оженився чи вийшов заміж, а хто вже й розбігся чи запис. Дуже цікаво знати! Пізніше, як колгосп розвалився, Галинині родичі мову вели тільки про Бразилу – голову нового агроформування. Очевидно суть похвали полягала в тому, то цей Бразило був однокласником Галини. От і говорили, наче селу повезло з ним. Що якби не Бразило, так від колгоспу тільки різки і ніжки zostалися, як від інших у сусідніх селах. Бразило герой і не менше, а Петро Божко майже ніщо порівняно з ним. Порожнє місце. Отож краще б помовчав!

Таке ставлення до нього зятя драгувало й пригнічувало, але що

він міг вдіяти? Лише в собі злився та таїв обиду. І чекав, чекав, що настане його час, коли Галинині родичі прозріють і схаменуться. А поки що просто перестав їздити у село. Галя скучить за батьками, нагадує, що треба їх провідати, а Петро ні в яку. Казав, що йому немає коли марно кататися, і баста. Що не велике цебє її батько і мати, аби він кидав смажене та варене у місті і летів до них мало не на крилах, як навмисне глузував іронічно, «у хутір Мокренський».

Отак минув рік чи й два. Петрове життя за цей час кардинально змінилося. Начальник цеху, в якому Петро працював майстром, обличив завод і подався у бізнесмени. І клерком на побігеньки запросив у свою фірму та-

що куди тому смальцеві до них! Однак он нарізали свіженьких помідорів з городу, і помастили їх олією, а не сметаною, як любить Петро. Значить не вважали, знову забули про нього. І улюблених Божком пиріжків з потрібкою ніхто не квапиться смажити. Петро з пересердя мовчки вилаявся і подався геть, ніби його дуже цікавило, що та як там росте і плодоносить на городі. То посідали за стіл, не чекаючи його. Невже не зауважили, що Петра катма? Уже й наливали чарки, не переймаючись, що а де ж це наш Петя дівся? Коли він, наступивши на власну гординю, вернувся під вишню, лишень теща обізвалася. Бери он, мовляв, стілець, місце і для тебе знайдеться. Гукнула котрійсь дочці, щоб та подала миску та ложку зятеві. А в погляді тестя Божко прочитав відверте нетерпіння: де ти вештаєшся і нас затримуєш, сідай мерщій, бо випити хочеться...

Все так не дорогий, коротше, і не жаданий тут Петро. Ледве не сідай вже, якщо знайшовся! В ображеного Божка зовсім пропаляла настрої та апетит. А злість аж закипіла в ньому. Схопив чарку, підвівся і, нікого не питаючись,

кричати! Агов, зятюку наш рідненький, ти де? А немає! Зник. Кризь землю провалився.

Просидів з півгодини, а здалося, наче цілу вічність. Ноги отерпли, спина промочка і оніміла. Та й вогко, холодно, бридко – ще трохи, і дрижаки ловитиме. Але ж ніхто не кидається і не шукає Петра!

Коли чує – підвелися з-за столу. Чоловіки в один бік смалити цигарки, жінки в інший теревені точити. Га-га, хе-хе – і балачки та сміх. Сміх та балачки. Мимо колодязя в отхоже місце по черзі бігали, і аби хто-небудь зупинився. Ні, не зупинилася жодна душа. Але скоро, надіявся Петро, кинуться. Де там! Знову повернулися до столу. Знову налили чарки. «Будьмо!» – загукали. Далі ще хтось, як завжди несподівано, з сусідів навідався, то його дружно покликали до гурту: «Ось мостіться, куме, є місце, тут ніхто не сидить». Але ж то, зміркував Петро, його стілець єдиний порожній.

У прохолодному колодязі хміль проходив, неначе його рукою знімали, і тверезіючий Божко почав усвідомлювати, в яку халепу він сам себе опустив. Ні,

Усім затам зать

намірився першим виголосити тост. Гнівний і принциповий. Зіпсує, звичайно, все свято, але ж йому настрої псували до цього безліч разів.

- Послухайте, що я вам зараз скажу, - дуже серйозно почав.

Однаке тесть не побажав слухати. Адже він тут хазяїн. Сини та інші зяті слухняно закивали: «Говоріть ви першим, тату. Петрові нічого вистрибувати зі своїх конопель». І це викликало ледве не гомеричний регіт за столом. Сміялися, не перестаючи, хвилин зо п'ять, якщо й не довше. Божко від цього почервонів, мов варений рак, і ніхто за нього не заступився. Ніхто, враховуючи і Галину. Його тепер і геть заціпило. Зате перехилив одну чарку і, майже не закушуючи, перехилив і другу. Далі й третю осушив з прожогоу. А чим тут заїдати? Олією, помашеними помідорами? Бр-р! Чи старим торішнім салом? Хай вони самі ним даляться! І мед же виставили ну точно не травневий, не з різноцвіту. Хороший пожаліли...

Так уявіть собі, і того, що Петро п'є, але не закушує, теж ніхто не помічав. У тому числі й Галина. Говорили між собою наперебій, слухаючи одне одного, а на Божка і не поглядали. Чи сидить він тут, чи не сидить – всім байдуже. Як привернути ж мені до себе увагу? – все дуже і дуже закипав сп'янілий Петро. Грюкнути по столу кулаком, щоб усі гамузом миски й тарілки та пляшки з нього позлітали?

П'яним то був дійсно Божко уже сильно, однак зметукував: треба інакше провчити цей Галинчин рід. Ось він зараз їх так перелякає, що до кінця свого віку затамлять, як слід поважати й шанувати дорогого зятя!

І Петро звівся зі стільця та тихенько – добре, що сидів крайнім – сховався за сінник, що стояв в кутку двору. Зник непоміченим, бо ніхто й не подивився йому вслід. А там, за сінником, прийшло остаточне рішення. Хай побігають та пошукають, куди подівся їхній зять. Нехай здійсмають гвалт і плач, що він пропав. Умер. Утопився...

Охмелілий Божко, не вагаючись, змотав униз в колодязь цепок з відром, а сам по цім цепку спустився туди ж, до самісінької води. Уперся розставленими ногами та спиною в бокові обручі і причаївся. Став чекати, допоки Галинині родичі кинуться його шукати. Ото побігають, ото по-

такої ганьби Гальчиним батькам та родичам він нізащо не пробачить! Зараз вилізе і задасть їм прочуханки, яку до нових вінників запам'ятають! І Петро почав видряпуватися по цепку наверх. Та чи так дуже промерз наскрізь, чи руки й ноги задерев'яніли – затеплювався, як цурупалок, не знаходячи сили підтягувати своє тіло. Ще зостануся тут, злякався, навіки вічні, поки не задубію. Тому рішучіше й злостивіше вчепився в цепок. «Начувайтесь, – крикнув утору, – як вилізу, нікого не пожалію!» Але цепок раптом не витримав та обірвався, і Петро мало не з головою шубовснунув у воду. Все одно, що серед зими в ополонку провалився – така холодна була та вода. І де її стільки тут набралось? Ногами до дна ледве діставав. То випірнув і заволав щосили: «Рятуйте!»

Гадаєте, почули? Хто почує, якщо під вишню якраз хором затаїли: «Несе Галя воду, коромисло гнеться». «А за нею, - найдзінкіше витягувала теща, - Іванко, як барв'янок, в'ється».

- Я вам покажу Іванка, -- закричав Петро. – Який ще Іванко? Витягніть мене звідси. Агов!

Натомість за столом співали уже «Копав, копав криниченьку», слідом «Ой у полі криниченька, в ній холодна водиченька». А ось тепер виводить і Петрова Галина: «Ой у саду на вишеньці соловейко щебетав».

- На якій вишеньці? Я у колодязі замерзав! – Аж вистрибнув з води і знову пірнув у неї Божко. – Ви що там, поглухли? Тільки після п'ятої чи шостої пісні хор втихомирився та почув якісь дивні приглушені крики мов з-під землі. «Не інакше, як Петро в біду попав і кличе, – першою здогадалася і зойкнула таки Галина. – Йо-й, і куди ж це його бенеря занесла?» А як загупотіли сполохом попід сінником, Божко вкотре і обізався з колодязя уже охриплим голосом: «Я тут! Мерщій рятуйте, а то Богу душу віддам!»

Хвилин зо п'ять родичі безтолково товпилися над зрубом, охкали і ахкали, допитувалися, як Петро туди потрапив чи упав, ніби це зараз найголовніше було з'ясувати. Та Галина ледве свідомість не втратила. Хтось з братів гримнув на неї: «Не реви, буває й гірше!». Ще хвилин теж п'ять минуло, допоки допетрали, що цепок обірвався. А потім цілу вічність тесть шукав вірвовку. Ухопилися там, зверху, за неї, мабуть,

усі, як ото дід, баба, онучка, собачка, кішка та мишка за ріпку, бо витягли бідолоху одним духом. А далі і сталося те, що сталося. Чого ніхто з рятувальників не чекав. Петро вистрибнув на землю з диким-предиким волянням, мов із пекла, схопив карлючний дрючок з купи дрів і, замахаючись ним на отетерілий гурт, визирівся: «Зараз я вам усім покажу, де раки зимують! Зараз ви в мене дізнаєтеся, як рідного зятя зневажати!»

Тесть jakimсь третім чуттям збагнув, що погроза в першу чергу стосується його, що буде бити, і боляче, то й дремену від лиха подали за садок на пасіку. Очевидно, сподіваючись, що Петро побоїться бджіл і відстане. Петро не відстав, поки тесть не штовхнув крайній вулик та не репнувся поруч з ним. Зариваючись, мов кріт, відразу обличчям у землю від бджолиного рою.

- Петю, чи ти не збожеволів? – зарепетувала позаду Галина.

- Він з глузду з'їхав! – вирішив пояснити їй старший брат. – Ба, та він сказився...

- Значить, я сказився? – розвернувся до нього Петро. – Тоді пиний на себе, а на мене не обижайся, якщо я скажений!

Старший Галинчин брат був у черевиках на босу ногу. Коли чкурнув від Петра городом напростець, черевики спали. От цибулиння, гичка моркви та бурячків й застрявали йому між пальці. Цибуля, морква та бурячки виривалися з землі і розліталися з-під братових ніг в усі кінці, немов городом нісся небаченої сили вихор. Стихія! Бурелом!

- Спаси і помилуй! – обізвалася нарешті й теща, для якої вирвана цибуля і морква – ніж у серце. – Та що з тобою, Петю, скоїлося? Яка муха вкусила тебе?

- А то ніби не знаєте, -- аж приснув зять, розвертаючись до тещі. – Биту годину сиджу у колодязі, мерзну і пропадаю, і ні одна чортяка не кинулася...

Тещу як вітром занесло в хату. Забігла і зачинилася. А меншу Галиничину сестру через щабель по драбині виперло на горіще. Усі ж інші порозбігалися хто куди і невідомо куди. Поховалися, як мишенята. Петро сам повернувся до столу. Дрючка однак з рук не випускав. Стоячки налив повну склянку самогону. Впив, видихнув, крякнув і закусив цілою куриною культьяшкою. «Боже, яка гидота, цей ваш самогон!» - Передражнив відомого актора з відомої кінокомедії. І покликав дружину: Галя, ти де?

- Я тут, - тихенько відгукнулася перелякана Галинка, визираючи з-за погрібника.

- Значить так, я пішов спати. А завтра рано, о четвертій ранку, чуеш, о четвертій, а, може, й раніше, як тільки, коротше, почне сіріти та розвиднятися і корів ще не виганятимуть на пашу, їдемо додому. Пойняла?

- Пойняла, пойняла, - закивала слухняно дружина. Перечити чоловіка не посміла тобто.

- І більше ноги моєї тут не буде! – пообіцяв Петро.

Як я вже казав, Петро Божко – рідний брат мого приятеля. Від приятеля я й почув цю історію. А ще приятель божився, що прочуханка, яку завдав Петро рідним своїм Галини, допомогла, немов пошептала. З тих пір в селі Петра, який незабаром перегорів у своєму гніві, зустрічають як найповажнішу у їхньому роду людину. Тільки приїде, всі навколо нього так і крутяться. Не знають, куди й посадити. Теща завжди салат з помідорів мастить сметаною. І завжди, коли чекає зятя в гості, пече пиріжки з потрібкою. А тесть відразу сідає і розпитує Петра про політику. Якби не Петро, то він би був у ній тупим, як сибірський валянок. А так тепер дещо розбирається.

Але не лише в політиці, а і в людях також – згодні! А теща від тих пір не нахвалиться рідним зятем.

- Та наш Петя, - розповідає сусідам і всім, кого зустрічає у своєму селі, - золотий. Усім зятям зяті!...

На порі, на часі

Головне багатство зими - сніг. Він безцінний для садівників і городників, оскільки дозволяє без матеріальних витрат захистити від морозів наших зелених друзів. Зимово турбота садівників і городників - утримати на посадках сніг. Чим більше снігу в саду, тим легше плодовим і декоративним деревам, кущам, багаторічним квітам, зимовим городнім культурам, газонам. Садівники завжди ставили загородження, які не дозволяють вітру змити сніг з угідь. У малосніжні зими теж не завадить згадати цей старий агрозахід. Інакше після суворої зими можна залишитися в кращому випадку без урожаю, в гіршому - без саду взагалі..

УЯСНУ морозну ніч, коли термометр показує мінус 10-15°C, у поверхні снігу в приземному шарі повітря температура, як правило, на 2-3°C нижче. Це погано для неукритих снігом дерев і чагарників. Характерний «подарунок» у другій половині нашої зими - різке похолодання після тривалої відлиги: обмануті потеплінням, що звільнилися від снігу дерева і чагарники можуть сильно постраждати. Але перш ніж придумати, як

Снігозатримання в саду

затримати сніг, треба зрозуміти, де саме потрібно його затримувати.

Досвідчені садівники підгортають снігом стовбури плодових і декоративних дерев, ягідні та декоративні чагарники. Снігом вкривають плантації садової суніці, осінні посадки цибулі, багаторічні квіти (півонії, троянди, флокси і т. д.), овочі, посаджені під зиму, газони.

У свіжого пухкого снігу є два вороги - вітер і випаровування з поверхні (в ясний і помірно морозний вітряний день з 1 кв. м поверхні снігу випаровується до 5% його об'єму). Тому слід всіляко перешкоджати вітру, щоб він не здував і не «випаровував» сніг з посадок.

Найпростіший спосіб затримання снігу - розташувати з вітряного боку перешкоди для вітру. Вони виконують одразу два завдання - захистять сніг від видування і послужать накопичувачами для нового снігу, який завжди збирається біля перешкод. Потрібно лише визначити напрям панівних вітрів.

Ще зовсім недавно для снігозатримання використовували будь-які підручні матеріали - щити з старих дощок, шматки фанери і щільного картону, листи шиферу, зв'язані в пучки сухі стебла торішньої

трави. Працювали ці «барикади» непогано, але вигляд саду виходив відповідний... Тому тим, кому не байдужий вигляд з вікна, варто серйозно подумати, як зберегти сніг і не зіпсувати пейзаж.

Природний спосіб затримання снігу - валки з нього ж. Зробити їх нескладно - якщо є чим. Власники великих ділянок часто оснащені спеціальною технікою - мотоблоками, газонними тракторами або райдерами. До них потрібно докупити навісне обладнання, яке призначене для формування валків. Для роботи треба вибрати день не занадто морозний або коли сильна відлига, коли сніг мокрий і липкий - він не буде розсипатися і вляжеться в щільні валки. А снігоприбирач з далеким викидом швидко закидає снігом навіть великий газон; в цьому випадку краще працювати в морозну погоду, коли сніг легкий і пухнастий.

Той, хто не придбав спеціальну техніку або кому на невеликій ділянці вона просто не потрібна, може розім'ятися на свіжому повітрі - зробити ту ж роботу з допомогою снігової лопати і ручного движка для снігу. Не зіпсують зимовий пейзаж і спеціальні щити для затримання снігу, мають «прием-

ну зовнішність». Дуже ефектно будуть виглядати на тлі засніженого саду сільські тини з вербової лози або їх пластикові (але обов'язково морозостійкі!) замінники. Невисокі щільні паркани з металопластику холодів не бояться. Тому літні огорожі, не прибрані на зиму, зможуть затримати сніг на клумбі. Якщо велика клумба, треба просто додати паралельні загородки. Такими ж парканчиками неважко обгородити і поділити на сектори газон.

Чудово затримує сніг спеціальна пластикова сітка, яка застосовується для захисту автодоріг. На дачній ділянці цю сітку можна встановити прямо або дугоподібно, що ще краще утримає сніг.

Роботу по снігозатриманню відмінно виконують і живоплоти. Їх головне завдання - декоративне, але в умовах зими нічого краще живоплоту для утримання снігу не придумаєш. Щільні, дво- чи трирядні «зелені стіни» - природна перешкода, у якій зима намете високі кучугури. Прикриті знизу сніговими валками, живоплоти не менш добре захистять сад від зимового вітрового висушення, а в малосніжну зиму захищає ґрунт від видування.

Здоровенькі були!

ЗА СТАТИСТИКОЮ від псоріазу з кожним роком страждає все більше людей. Нині цією хворобою уражений кожен 25-й житель нашої планети. І хоч захворіти може будь-хто, здебільшого це відбувається у віці від 15 до 45 років. Відрадно, що псоріаз не є інфекційною недугою, відтак ним не можна заразитися. Псоріаз - це системне аутоімунне захворювання, яке супроводжується почервонінням, подразненням і лущенням шкіри. Перші його прояви - папули рожевого або яскраво-червоного кольору правильної округлої форми, вкриті лусочками - псоріатичними бляшками. Звідси й друга назва хвороби, яка точно передає її симптоми - лускатий лишай.

З'явитися псоріаз може на будь-якій ділянці шкіри, але найчастіше вражається шкіра на ліктях, колінах, спині й голові. Можуть також постраждати суглоби, що спричинює псоріатичний артрит. Як наслідок, з'являється сильна слабкість, депресія, хронічна втома. А в багатьох розвивається комплекс неповноцінності: вони соромляться носити відкритий одяг, а похід на пляж залишається тільки мрією.

Звичайно ж, в офіційній і народній медицині є багато засобів для лікування, але, на жаль, досягти повного зцілення поки що не вдається. Максимум, що можливо, - це досягти більш тривалої і навіть повної ремісії. Проте завжди зберігається ризик рецидиву.

До речі, багато чого в подоланні псоріазу залежить від вас: постарайтеся звести до мінімуму стресові ситуації, якомога менше часу перебувайте у приміщенні з ввімкнутим кондиціонером; носіть просторий бавовняний одяг, дотримуйтеся оптимального прийому сонячних ванн. Важлива передумова для зцілення - дотримання дієти: обмежте в своєму раціоні жири тваринного походження і вуглеводи, в тому числі вершкове масло, яйця, цукор, картоплю, білий хліб, усі приправи, чай і каву, рафіновані й оброблені продукти. А коли самопочуття поліпшиться, раціон можна доповнити молоком, кефіром, сиром. «Ні» - алкоголю й продуктам, які містять фітонциди (цибуля, часник, хрін), а також червоний пігмент (помідори, шпинат, червоні ягоди й фрукти), виключіть також сало,

коченості, цитрусові, мед, какао, шоколад, незбиране молоко. Одне слово, в їжі треба обмежити себе від усього гострого, солодкого, жирного й кислого. Проте скажіть «так» овочам, фруктам і ягодам, м'ясним продуктам (нежирна яловичина, м'ясо кріля, індики), відвареній або трохи піджареній річковій рибі. І в необмеженій кількості пийте молочну сироватку, компот із сухофруктів, джерельну або талу воду.

Я дотримуюсь думки більшості спеціалістів, які вважають, що ефективних ліків від псоріазу в сучасній медицині немає, а ось з допомогою народних засобів вдається досягти хороших результатів. При цьому без будь-яких побічних дій, властивих фармпрепаратам.

Так, одним з дієвих засобів народної медицини при псоріазі здавна вважається **трава**

Цілющий збір трав і мазь відомого сумського фітотерапевта Любові Салії змушує відступити цю недугу

череди трироздільної. Причому на початкових стадіях достатньо провести всього 1-2 курси лікування, щоб досягти позитивного результату: 2 ст. л. з горою сухої подрібненої трави залийте 0,5 л води і кип'ятіть ввечері 5 хв на малому вогні, ніч настоюйте, вранці процідіть. Одержаний відвар випийте впродовж дня за кілька прийомів до їжі. І так щодня протягом 2-х місяців. При необхідності після двотижневої перерви курс можна повторити.

Спиртова настоянка чистотілу звичайного забезпечує хороший зовнішній ефект: на 0,5 л 70% спирту візьміть півсклянки подрібнених стебел або кореневищ рослини, настоюйте 14 днів, а потім протирайте вражені псоріазом місця. Існує ще варіант - зробіть мазь, що складається з 10 г соку каланхоє, 30 г евкаліптового масла і 10 г меду, і витримайте її з доби.

За багато років лікувальної практики нам вдалося розробити лікувально-профілактичний комплекс від псоріазу, який дає хороші результати і забезпечує багаторічну стійку ремісію. Складається він зі збору лікарських рослин, наділених дивовижною силою, і мазі з натуральних компонентів на природній основі. Фітокомпозиція має виражену імуномодулюючу, протизапальну, гепатопротекторну й заспокійливу дію. А вагоме доповнення комплексу - мазь, яка добре очищає уражені ділянки шкіри від лусочок, знімає свербіж, подразнення, усуває почервоніння і пом'якшує її, а головне - повертає здоровий вигляд. Саме завдяки такому комплексному впливу на весь організм псоріаз відступає.

А щоб було наочніше - розповім про своїх пацієнтів. Якось за допомогою Звернувся 34-річ-

ний чоловік з Шостки, якому ще з дитинства дошкуляв псоріаз: спочатку це були невеликі ділянки ураження шкіри, а з роками хвороба поширилась на все тіло. Влітку, навіть у спеку, він змушений був носити сорочку з довгими рукавами. Багато разів лікувався в медичних закладах, у народних цілителів, на різних курортах. Здавалося б, спробував усі можливі засоби, але очікуваного результату не було. Сповнений відчаєм, за порадою друзів чоловік звернувся до нашого оздоровчого центру «Дивосил». Звісно, довелося чітко дотримуватися наших рекомендацій щодо способу життя й харчування, але головним все ж було комплексне лікування збором трав і маззю. Результат не забарився: вже після першого проведеного курсу лікування, на його великий подив і несприховану радість, шкіра очистилася від бляшок, а після другого - повністю зникли почервоніння і вона набула звичайного вигляду.

А ось 47-річній киянці знадобився всього один двомісячний курс лікування, щоб позбутися від псоріатичних уражень на волосній частині голови, які турбували її декілька років. Ні медикаментозна терапія, ні бальнеологічне лікування біля моря не полегшили її страждань. І знову - дивне зцілення відбулось завдяки нашому збору з лікарських рослин і мазі з натуральних компонентів. Причому такий результат утримується вже другий рік. Тепер вона вже сама намагається допомагати знайомим по нещастю й направляє їх у наш центр «Дивосил». І в таких, здавалося б, безнадійних випадках щиро радієш за всіх, для кого наша допомога виявилась дієвою.

ДИВОСИЛ
ФІТОЦЕНТР

Вас зацікавило лікування псоріазу? Одержати відповіді на запитання чи замовити авторський збір трав і мазь поштою можна за тел. 095-937-50-50 або 097-159-89-45 з 09.00 до 21.00 щоденно.

Оздоровчий центр «Дивосил» працює за адресою: м.Суми, вул. Металургів, 5, з 14.00 до 18.00, крім суботи, неділі, тел. (0542) 655-330. Ліц. МОЗУ № 599256 від 17.01.2012 р.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail: farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 3 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1883948. Тираж 26675

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Електронна версія газети: www.farmer.dp.ua

www.facebook.com/farmer.dp.ua

ТОВ НВКФ
«Селекта»

SELEKTA SEEDS

SELEKTA SEEDS
наслідня кукурудзи
70 000
наслідня

ТОВ НВКФ
«Селекта»
наслідня кукурудзи
70 000
наслідня

Ваша дорога
до високого
врожаю кукурудзи

+38 (050) 361-66-65

selekta.com.ua